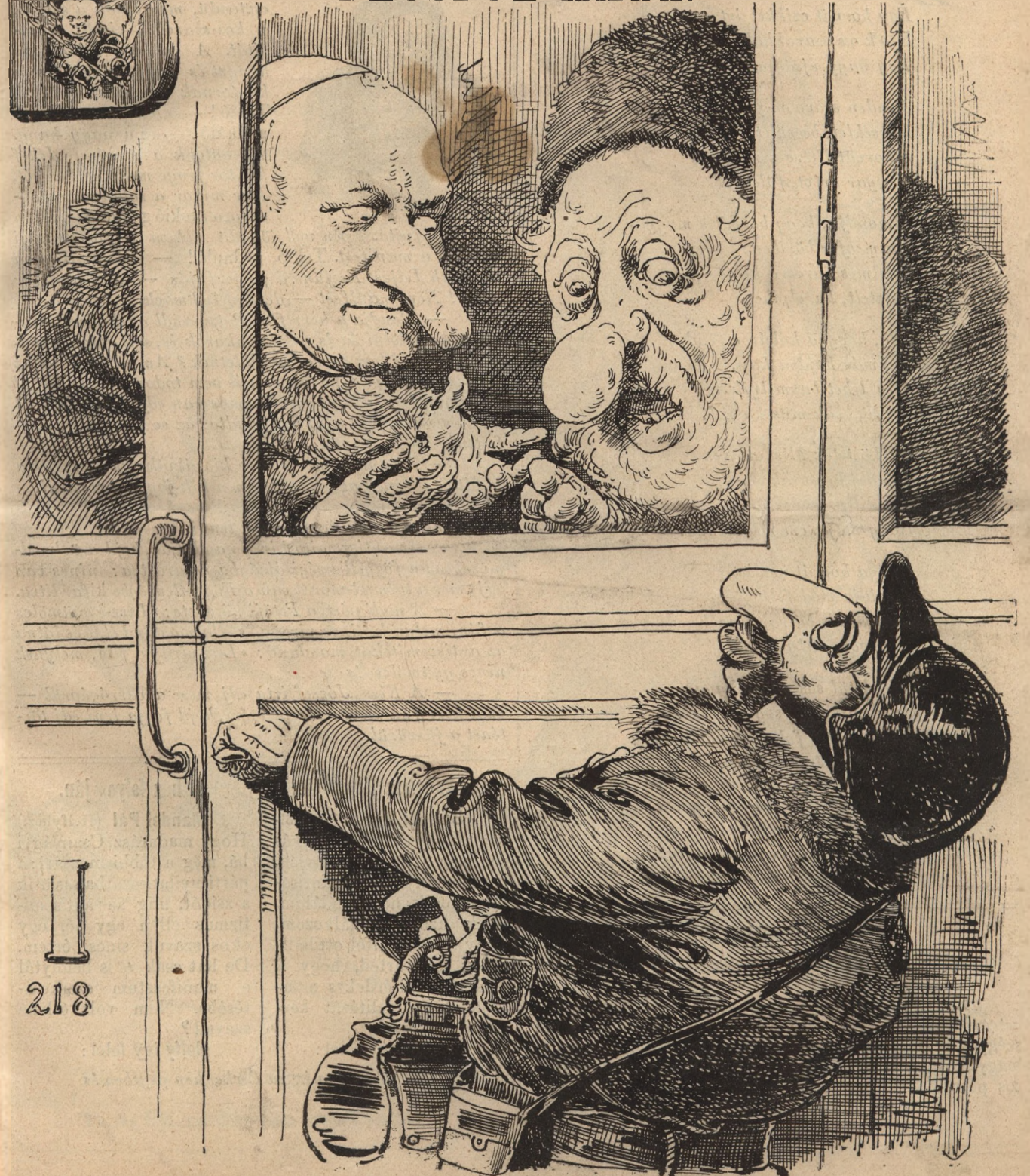

DORSSZEM JANKÓ

BÉCSBŐL HAZA.

218

Cs-y. } Ide semita be nem szállhat!
S-r.

Zsidó utas A digitális változata a MEK Egyesület (<http://mek.oszk.hu>) megpízásiából, ez ISZT támogatásával készült. méltóztatik lenni.

A zágrábi czikk.

ZÁGRÁBBAN — ó bámuljatok! —

Egy horvát cikket írt —
S o k o s szavakkal szórt tele
Egy nagy ujságpapírt.

Minden szava meggondolás
Mérséklet, becsület,
S horvát léteire nem kíván
Magyar orrot, fület.

Elmondja, hogy horvát s magyar
Ha megfér bőriben:
Félelmes harcra kelve — és
Tisztelt, ha elpihen.

Míg, hogyha kábán és vadul
Egymás hajába kap,
Alig lehet barmelyik is
Egyéb, csak muszka rab.

De köztetek Miskatorics
Bizony kevés akad —
S ardit a tenger Starcevicis,
Hogy majdnem megszakad.

Izgága horvát nemzetét
Leszidja mód felett, —
Keserűen s bátran beszél
A szigor, mely szeret.

S feleletül sok vad magyar
Száz szitka harsog át. . . .
S így rontja folyvást rut viszály
A két testvér hazát.

Ha mindég ily szó hangzanék
Zágrábból föl felénk:
Egymást — horvát barátaink!
Hamar megértenénk.

BÉCSBŐL.

(Dr Ka iserschmarn levelező lapja Sutyombelky Dariushoz.)

Kinyilott az első »buzavirág!« — Megvan a kis
ostromállapot. — A nagy német párt és Schönererék
szégyenlik magukat. — Amit ők nem tudtak elérni a
leggyilkosabb beszédekkel, megcsinálta egy pár dynami-
tos petrolőr.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Nálunk, mikor van új
esztendő, megfójnak a sófárt,
a kos-szaróból sinált tram-
bitát. A rabinos diktál kis
hangot és nadj hangot és a
kántornak úgy moszój főjni.
Tekió! — ez a kis hang. Tekió
gedauló! — ez a nagy hang.
De nálunk a szegény Jékef
kántor jenge mellő ember vót.
Mer mikor a rabinos koman-
dirozott tekió gedauló: nadjon
véknyan fujta. Epen ug^h jön elü nekem a főggetlenségi
párttul a manifest. Tekió gedauló! — komandiroz a
Kossuth Lajos. És jün rá jenge fájás — a schwacher
Blos! Nem manifest — de manischwach.

— Mondja a herr fün Patzmandl az Istócze ora-
ságnok: jöölöni én is todok s akarok is, sak aztat mand-
jad, hojd mi lesz a vége a jöölöletnek? Amire rá feleli az
Istócze oraság: »Azt magam is nem todom még!« Ebbül
is látom, hojd az antiszemitzimos van edj oljan baland
találos mese, hojd a ki azt feladta, az se nem todja meg-
fejteni.

— Az antiszemitok edre kiobálnák: ük szereztek a
hozát és hisznek aztat, hojd van nekik jog el is vesztetni.

— A Spanga, Pitély és Berecz oraságok legkü-
zelebb megszönnnek függetlenek lenni.

— Az antiszemito hívek gandalják, hojd a talmod-
morál van főggetlenségi ójságba lefarditva: nincs van
odj, mer a talmod-morál van a Főggetlenségbe kifarditva.

— A nadj pöet, a Petüfi kérdezte: »Lesz-e gyümölcs
a fán, melynek nincs virága?« Ha mastand élné és látna
az antiszemitokat, mondaná: »Lesz virág a fán, melynek
nincs gyümölcse!«

— A Kiss József írta edj mese a varrógéprül —
és a herr fün Ütvüis Károl igéri, hojd fogja írni edj tör-
ténét a jüszürül.

Az akademia folyosóján.

Ballagi Mór. (Fraknoi-
hoz.) Hogy Thaly, Tárká-
nyi meg a többi nendtvich,
a tudományban is antise-
mitáskodik: nem csodálom.
Csak azon csudálkozom,
hogy te mért ültél ott hall-
gatag és türted, hogy a
Kohut rabbi érdekes mun-
kájának gyámolítását kér-
désbe helyezték.

Fraknoi így felel:

»Ich hab' mich nice zu derkennen gegeben!«

A ház folyosóján.

Mandel Pál (Helfyhez.)
Hogy madarász, Csanyágyi
bá, meg a többi mocsári: a
párti nyilatkozatban is ütik
a zsidót, mig az antisemi-
tizmus ellen egy jó, egy
okos szavuk sincs, értem.
De hát csak te is befolytál
e manifestum szerkesz-
tésébe. Nem volt ellene
szavad?

Helfy így felel:

AZ ÜLDÖZÖTT SAKTERVÉDŐ.

Eö—s K—ly. A nagy kuvaszok már mind hátra lohogtak. Hát te kis kaffancs mit csahatsz még mindig?

V. A. Hja, máskép nem vennél észre!

Vonal alatt, vonal felett

vagy:
hol az igazság?

29. szám. Budapest, jan. 28. 35-ik évfolyam.

PESTI NAPLÓ.

Reggeli kiadás.

Budapest, jan. 28.

Az anarchia és szocializmus következménye azon önző realizmusnak, (értsd zsidó szellemnek) mely a közelmúltban, a szabadelvűség privilegiuma címén, az ál-

lamhatalmat és a társadalomban a vagyont kibérelte, hogy az emberiséget a consortium számára kiaknázza. Innét származtak a társadalmi bajok és az általános elégedetlenség.

A PESTI NAPLÓ TÁRCZÁJA.
— Január 29. —

A társaságból.

»..... A hazárdjáték legnagyobb betegsége a ma-

gyar társadalomnak. Ez tette tönkre a régi nemesség legnagyobb részét. Ez fenyegeti a jövő nemzedéket is.....«

X. Y. Z.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Megnyerte a lutrit a t. m. bölcsész. Rögön jogásznak iratkozott át.

— Eszembe jut a régi mese a királyleány ruháiról, melyek egy dióhéjba beférnek. Szép allegoria! Tárcaimban van egy téli rokk, két nyári anczug s egy teljes bálí öltözet.

— Franciaországban az állam kiváltja a becsapott holmikát. Ha a magyar állam soká késik ez üdvös intézmény meghonosításával, ugy beiratkozom a Sorbonneba.

— Ha czáلكellner volnék, magamnak nem hiteleznék.

— Blattozunk a kávéházban a Szentirmay Kóbi sémi faju jogonccsal. Csak sandit az ipse a kassza felé. »Tán a kis kasszirnövel kokettirozol, Kóbi?« — »Dehogy, — mondja ő, — az uj téli kabátommal!«

— Ha átvergődök a rigorosumon, nő respektusom önmagam előtt, de a professzor uraké, kik áteresztenek, teljesen elvész.

— Ha én ugy volnék elkészülve a szigorlatra, mint a Szentirmay Kóbi kollega: akkor monoklival a szememben, virággal a gomblyukamban és regáliával a számban mennék vizsgázni, megveregetném a professzorok vállát és megkérdeném tőlök jóakarólag, hogy mikép van a becses fmiliájuk?

— A zálogház a jogászbál-terem előcsarnoka.

§UTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Cziráky, Simor Bécsben!

Tisza Kálmán nyilatkozik a clubban.

Pompás!

Ők a conservativok és mi vagyunk a — maradiak! Nem hiába énekel Petőfi:

*Ez a világ amilyen nagy,
Tisza Kálmán oly okos vagy!*

— Ne pakolj Pista!
Nem megyünk!

Bécsi krónika.

Hajdan.

Schnadahüpf. — Gemüthlichkeit. — Backhändl. — Loyallidätt. — Heuriger. — Nur ka Wasser nőt! — Burgmusik. — Wurstl. — Hexter spinat. — Fescher Schani. — Eisen! — Picksüsses Hölzel. — Scholz, Nestroy, Matras. — Lerchenfeld. — Juchhé!

Ma.

Hlubek. — Blöch. — Hugo Schenk. — Eisert. — Pisztoly. — Dinamit. — Anarchia. — Floridsdorf. — Föderalismus. — Nihilismus. — Oweh!

Törvényszéki csarnok.

Úgy a helybeli törvényszék, mint az ügyészség megható ünnep színhelyét képezték a napokban. A börtönben felejtettek összes kiszabadulásuk örömeire testületileg tisztelegtek az illető helyeken s egy-egy nefelejts-koszorút adtak át.

*

Az igazságügyi miniszterium rendeletére az összes börtönfelügyelő személyzetnek a köztük elharapózott Léthe- vizivás börtönbecsukatás és benne felejtetés terhe alatt eltiltatott.

*

Érdekes jelenetnek volt ma tanuja a kerepesuti börtön udvara. Kuglbauer János feledékenységből felakasztott egyént — az utolsó előtti másodperczben derülvén ki a tévedés — sikerült még idejekorán a kötélről levágni. Szerencsére az orvosi gyors segély következtében csakhamar visszatért az életre és hálatalt meghatottsággal csókolt kezét annak a szerencsés emlékezőtehetséggel megáldott tisztviselőnek, kinek a tévedés oiy ápropos jutott eszébe.

Vöröshegyi Dávid ur levele

T. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Palais Montrouge, 28. Janoár.

Kasznár ur!

Én mérgelek magára. Maga mindent Száli czilivel jőjit. Nem csak az álatokat is, de saját önmagát is. Ez luxus. Hogy az jó a köszvényről, jelent maga nekem. Mit éri, ha a maga feyből nem jőjitja ki a köszvényt? Nem öreg embernek mint maga való az olyan medecine. Magának való orvoság a jódszer. De eztet maga nem ért.

No, ha én nekem is volna bajom, maga sohase lenne az én leib veterinárom. Jobb volna magának, ha főzne magának a dupla növényekből medecinet; p. farkas-alma, lófark-koró, szamar-tövis. Ebből szűrjön magának deactumot, ez magának való Brustthé.

Mért nem van most hideg, mint a hogy illené magát? Eztet is az ég pirosságból definiál ki maga, mint aztat, hogy a juhok elfagynak? És mért kevesebb a fagy ha elfagynak? Inkáb következtetem ezt a ros gazdaságot a maga orrának pirosságától, amibe lecsapódik a sok bor güz és az kezd izzolni.

Akarom tudni, milyen lesz a jövő termés. De az alázatos jelentésbe ne csináljon nekem talmi-calculat.

A maga ujévi gratouillade nevetséges. Szászötven sor vers. Ha joban nem tud maga csinálni barázdot, mint vers sorokat, akor feküdjön bele az első barázdába és hagyjon eltemetni magát.

A krumpli, amit küldött, olyan mint a szapan. Próbáljon mosatni vele a konyhán. Ha sikeről, egy zsákkal tartson meg magának kölön, mint ujévi ajándék. Szapanal igazán nem illik smuczig lenni.

Tulajdonában a maga u. n. becsesnek a futó hó 13.-ról, értesitem magát, ne feledjen el a respectet, amivel tartozik nekem. Azt írja: »kaabaságban el hullottak 15 db anya Juhok«-és — hozzá tesz: »lásd legutóbbi leveletem.« Mi az Tojáss? Maga pertü beszél a maga Nagyságos Urral? Így beszélhet egy Lessing, egy v. Schiller, egy Geheimrath Göthe az olvasójával, de soha sem maga. Mert a ki tőlem egy alávaló tiszt, az tudjon is mi küldi magát.

Aztat a szarvast, ami beszökte a gróf Csetnekytől, vissza ne eressen, hanem adjon hozzá a »Louise Mühlbach« fejos tehéntől a női borjót. Haezek fogják egymás közt polgári házasságra lépni, a 58 paragraf szerént jognak lesz a szöletendő jermeket nevezni dame-vadnak. De eztet maga nem ért.

Ismerőssé teszek magának, hogy v. Én és a Nagyságos Asszony hagyunk minket lepingálni olajba. A képeket leköldöm és akaszson föl minket a nemesi

kasztell disznóbeltermibe, ahun össze akarok állítani egy ősi arczképcsarnokot. A gróf Csetnekytől is lehozhat a padlásról a buzogányos ősoket és válaszon ki azokat, akinek van legnagyobb bajósz. Egy licitationban kifogok egészíteni a jőjteményt.

Mérgelek magára azért is, mert hagyta az Árpád urffyamot lelkesedni a megyei restaurationért. Hát annak a jereknek nem mindegy, akár a régi, akár az új alispán lenéz ötet? A szomár! Megtiltom neki, hogy danoljon ezt a nótot: »hej ha nekem 100 forintom volna!« Elég lesz neki 4 hiányzó florin is.

Ha nem tud a béreseknek más dolgot adni, hadjon tőlük kukoriczt lemarzsolni a fegyvertárba, ahonnan ugy is muszáj elparancsolni a posztai iskolát és át kell tenni a birka színbe, ahol főteni se kell; ha ez nem tetszi a tanitónak, sapjon el ötet és nevezzen ki helyibe tanitónak a Náczi borbélyt.

Békít hagyhatná már nekem a maga gazdasági idékkel. Iljen ez a magyar gentry! Ha már nincs neki magán gazdaság, elkezd művelni a nemzetgazdaságot. Csak amit mond a téli szántásról, azt én is pártolok, mert a téli szántás által sok viz megy az egerek lukába.

Amit alásan jelenti a jól szerkesztett korhad trágýáról, az egy roppant észtelenség. Azt mondja róla, hogy olyan, mint a szalonna, t. i. hogy vágni lehet mint a szalonát. Nó, ha lehet ugy vágni, hát egyen is meg.

Hanem aztat nem tud még maga, hogy mestersegesen állitják elő most a tojást: a sárgáját megfagylalnak, a fehérjét albuminbol csapnak hozzá és gelatinnal bevonnak, hogy legyen neki hártya és aztán bele mártogatnak gipszbe. Ha ezt a maga tyukja megtud, magától elváll, amivel maradok

mint az ön Kegyes jóltevő
v. WEWREWSHEGY.

U. i. Az új tojásokkal tegyen kísérletet, és ha sikeről, köldjön a czibaki vására. Ha fogják drágálni, mondja meg, hogy az ilyen tojásnál a fagont köl megfizetni. A titkot el ne árulja.

v. FÖNTEBBY.

Börzeviczy W. M. élcei.

(derleben!)

— Csodálkozom azon, hogy a »Mischehegesetz« hogy bukhatott meg a főrendeknél. — Pedig csak föl nem tehető, hogy főpapjaink nem szeretnek eljárni a *mische'*? (Nít

— Mi történt a bécsi audientián? Nem tudom, de ugy gyanitom, hogy az ecclesia militans fejt a legfőbb hadur kissé megmosta. (Morenwäsche!)

— Fehérváry Géza kijelentette, hogy nem kell népfölkelés; a hadügyminiszter nem szervezi. Hát azt megengedik, hogy Ónodiék szervezzék? (Ohne die — gehts auch.)

† Klinkerfues.

Göttingában e meteorologo-asztronomus, hajh!
Agyvelejébe miért röpítette az életlő önt?
Könnyű e rettenetes kérdésre találni a választ:
„Megnehezült az *idők* viharos járása fölötté!”

„Rosz idöket élünk,
Rosz csillagok járnak“...
Ez volt oka nagy Klinkerfues
Szörnyü halálának.

Életpálya.

— Valaminek csak lenni kell. Hát vagyok antisemita!

FÜLETLEN GOMBOK.

Az emberek.

(Folytatás.)

»Az ügyes.« Olyan ritka fehér holló, aki képes Mihaszna Andrásnak zsebéből az erszényt oly praktikával elcsenni, hogy az tetten kapja.

»A türelmes.« Oly ember, a ki a »Pesti Napló« képes keresztül olvasni, anélkül hogy csak egyszer is a földhöz vágna.

»A képzelgő.« A ki elhitte, hogy Vérhasovay ama bizonyos pénzeket 8%-ra biztos helyre kiadta.

Jókai-cultus

és

Költészet.

Karczag, jan. 22.

Jókai, a nemzet dicső költőkirálya, ma utazott keresztül városunkon. Megérkezésének hírére több száz főből álló lelkes közönség gyűlt össze a vasuti állomásra, mely harsogó éljennel fogadta a nemzet nagy fiát. A költő meghatottan köszönt ki a vagonból. Az éljenzés szünni nem akart. Láttunk öregeket örömeikben sirni. Egetverő riadalom közt indult meg a vonat. Még sokáig lobogtatták kendőiket utána.

Statisztikai valóság.

Jókai legujabb regényéből ma a magyar szent korona területén egy példány kelt el.

*

Dicső-Szent-Mihály, feb. 1.

Annak hírére, hogy a költők költője városunkon átutazik, lázas lelkeség fogta el az összes lakosságot. Azonnal bizottság alakult meg, mely elhatározta, hogy e nap emlékére a váro s nevét Dicső-Szent-Mórra változtatja át. Aztán a fogadás programját állapította meg: 1. Rákóczy-induló, 2. Beszéd, 3. Koszoru átadás, 4. Fehérruhás lányok, 5. Éljenzés. Rákóczy. És ő csakugyan megérkezett. Láttuk színről színre. Az öröm leirhatatlan. Egy ember azt hitte magáról, hogy megőrült, pedig csak megőrült. Egy várandós asszony a hely színén egy nagy írót szült. Gyermeke nem fehér, hanem *mór* volt. Ez aztán a honleányi elragadtatás!

Statisztikai valóság.

A nagy költőhöz a mai nap négy kaszinó részéről érkezett folyamodás, melyben műveinek a kaszinói könyvtár részére való ingyen megküldését hazafias bizalommal kikérve, hazafias remény-nyel elvárják.

*

Töpörtüsd febr. 15.

Soha ilyen napot! Felejthetetlen marad. Már napokkal ezelőtt villámként járta be a hír a várost, hogy Jókai, a nemzet ünnepeltje, a költőkirály, erre veszi útját. A lelkesültség oly órási lett erre, hogy polgár-örségnek kellett megalakulni, mely az ő drága életét a lelkesültség merényletei ellen megóvja, nehogy egy haja szála is meggörcsüljön, amitől különben a költő személyes ismerősei nem tartottak. Végre megérkezett! A pályaház teteje majd beszakadt az éljen orditástól. Ki akarták fogni a mozdonyt s magukat fogni be helyébe. Bewghew Frazibundus, a kaszinó elnöke, lelkes szavakban emelte ki Jókai helyét a nemzeti közművelődés történetében, mire az ünnepelt szerényen elutasítva magától a dicséretet, Töpörtüsd lelkes fiait s leányait éltette. Ováció. Rákóczy. Éljenzés. Mikor a vonat megindult, százan akarták magukat elébe vetni, hogy elmenetelét megakadályozzák. Elhatároztatott, hogy Jókai képe lelepleztetik a kaszinóban, ha a költőkirály azt szives volna megküldeni.

*

Statisztikai valóság.

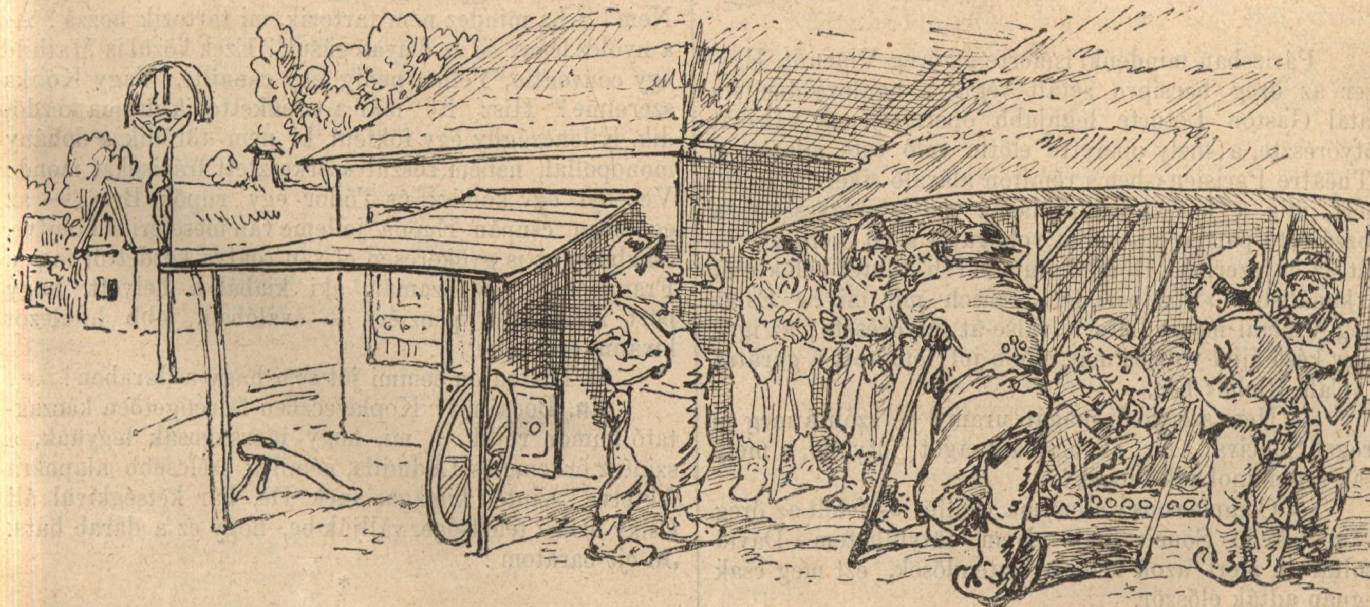
Jókai 30,000 példányban bocsátott ki előfizetési fölhívást egy új 3 kötetes munkájára. Jelentkezett előfizetők száma 56.

BIRTOK MAXIMUM.

Gf. Csethneky Alfréd. Urrám! Nágyon sajnálatos, hogy a mi párrásztánk annyirra elszegényedik. Mondja ki a törvényhozás, hogy a párrászták ne lehessen kevesebbje tíz holdnál.

BIRTOK MINIMUM.

Harmos Ferencz. Azt irgya az ujság, emberek, hogy a méltóságos gróf ur a pártunkat fogta. Ki akargya mondatni az országgyűlésen, hogy egygyönknek se lehessen kevesebbgye tíz holdnál. Nincs ugyan szükségünk a méltóságos urak jó akarattjára, mer egygyönknek sincs egy szesszionál kevesebbgye. De azért logyünk háladatosak: arra kérjük meg az országgyűlést, hogy a méltóságos uraknak se lehessen tíz holdnál kevesebbgyük. Ráfér szegényekre!

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Magyar prózairók.

(8-ik közlemény.)

„A nap fölkel“

az az:

A Nyomoróczy lányok.

— Bírálát. —

Írta: Keszler József.

Párizsban mindenki ismerte az öreg Vineult. Egyszer az öreg becsípve sétált végig a boulevardon s a fiatal Gaston Letorte legújabb operettejének valse-át füttyörészte, a mely operette előtte való este adatott a »Théâtre Parisien«-ben s rémitőn alávaló sikert aratott; mert, míg a karzat a tapsolásba majd megveszett, a hozzá értő parterre a vállát vonogatta s azt kérdezte, a mit az egyszeri reb Dondek, mikor reb Jontef belökte őt a kanálisba: »wóz will der Mensch mit mir?« És az öreg Vineuil mégis Letorte valse-át füttyörészte; az igaz hogy késő éjjel volt és már előbb jól felöntött a garatra a »Café Riche«-ben.

— Nem szégyenli magát, uram? — szólítá meg az öreget Soucival. Azt az ocsmányságot füttyölni, a mely csak a gaminoknak tetszik!

— Comme vous y allez, ma vieille! — felelt az öreg a heveskedő Soucivalnak. Nem füttyülhetem Dávid zsoltaírait, mert azok kétezer esztendősek, ezt meg csak tegnap adták először.

Ez a válasz jutott eszembe, mikor Csiky Gergely, e kétségtelenül nagytehetségű és törekvő drámairónk legújabb darabjának premierje után egy igen elmés barátom a karomba fogózt s azt mondta:

— Beszéljünk a »Nyomoróczy lányok«-ról.

— Beszéljünk, va! — felelém. Tehát ma adták először.

Ő. Nem találja ön, hogy Csiky uj darabja kevesebbet ér, mint a régebbiek?

ÉN. Korántsem, sőt azt hiszem, hogy épen oly kitünő mint azok, ha nem kitünőbb még.

Ő. Hogyan? — ön meglep. Nem találja, hogy a darabnak vastag hibái vannak?

ÉN. Ó kérem, azt nem tagadtam. A legfőbb mindjárt az, hogy ez a dráma nem dráma.

Ő. Nem értem.

ÉN. Vegyük csak mindjárt a szinlapot. Első személy: Nyomoróczy, nyugalmazott főispán. Hm! Hisz itt már egy bevégzett dráma előtt állunk, melynek részletei iránt teli vagyunk kíváncsisággal s melyekből a szerző otrombaságánál fogva mitsem tudunk meg. Avagy azt hiszi ön barátom, hogy egy főispán nyugalmazása nem egy hosszú intrigue, küzdelem, dikció és cselekvény végső tableauja? Tudja ön mért nyugalmazták Nyomoróczyt? — Ugy-e nem? Én sem.

Ő. Tovább.

ÉN. Továbbá ez jön: Emerencia özvegye. Ime itt kezdődik már a második dráma, melynek haut goûtját — mint Jean Jaques Rataplan mondaná — az özvegy-ségi állapot adja meg. Igen, az a bizonyos l'état de viduité, melyhez, mikor az ostoba vaudevillei kifejléshez ér, csak ennyi szavunk van: Pas de ça, Lisette!

Ő. De hisz ez mind nem tartozik szorosán véve a darabhoz.

ÉN. Patatras! Barátom, vessen magára keresztet, mert egy halottról beszélgetünk. A darab azonnal meg van ölve, mihelyt ön kimondja, hogy ez nem tartozik hozzá. Szabad egy drámához nem tartozni valaminek? Nem! S ha mindez nem tartozik, mi tartozik hozzá? Az a nyolcz leány és az ő nyafogásuk? Ezek közül is Mathild egy conventio, Yelma pedig egy canaille. Vagy Kólíka szerelme? Hisz itt már a tizenkettedik dráma kezdődik. Kilenczággy egy tökfegy, ki nem törődik a dohány monopollal, hanem rosszul szerkesztett frázisokat mond; Vevényi egy komisz és Tódor egy rüpök. Bref — az egészben csupán Emma jelleme van meseterien kifejtve, csakhogy ez is gyökeresen el van rontva kezdettől fogva. Frangepány egy számár, aki kiabál, a helyett, hogy pört indítana a pénziért, — valóban, jobb hitelezőt kívánni sem lehet.

Ő. Hiszen ön semmi jót sem hagy a darabon!

ÉN. Bocsnát! Koplaveczen falrengetően kacagató humor rejlik, a mi, hogy igazságosak legyünk, a színész érdeme és Ludmilla, némileg szélesebb alapokra fektetve, szintén kimagaslanék. De, bár kétségkívül áll Csiky óriási tehetsége, valljuk be, hogy ez a darab buta. Jó éjt barátom!

*

Elváltunk, magam folytatám utam hazafelé s azon benyomásokról gondolkoztam, melyeket a szereplett művészek játéka tett rám. Egressy úgy mekegett, mint egy beteg kos; különben feladatának magaslata fölött

ált. Prielle asszony szerepét körülbelül úgy játszá, mint Madame Nigaude játszta volna Páris tapsai közt a »Fourberies dramatiques« színházban. Szigeti Imre, e nagy művész, tündökölt; valamint Suffita Sónia k. a. is. Nádaynak kevesebb rőfögést ajánlanánk, Helvey Laura kisasszonynak kevesebb dédaint, kapálózást, de annál több défailance-ot. Gyenes tout ce qu' ilya de plus par-fait-je volt annak, a minék kellett lennie. Vizvári, Ujházi igrkeztek.

Mire kapumhoz értem, a nap már fölkelőben volt. Mig csöngetésemre a concierge előbujt, azon gondolkoztam: mikor kel már föl az a nap, melynél igazi hamisítatlan világításban fogja látni a magyar közönség a tegnapi bárgyuság tisztelt szerzőjét?

Végszösszenetek.

— Mit ér a legrajongóbb »szabadságszeretet« — szemben a fenytő törvényszék ítéletével?

— Roppant zavarban vagyok, hogy mikép valljam be az idej jövedelmemet az adókvető bizottság előtt. — Mert végre sem mind »tisztá« bevétel az, amit nem ad ki az ember, — és ha mindent bevallok, félő, nem talállok-e nagyon sokat kivallani?

— Ugy hallom, Somoskeőy is compromittálva van a nagy postalopásban. Aljas pech lesz, ha el találják fogni. Hát még a Fortunában se én legyek az első ember?!

— Nem vagyok képes megérteni ennek az Eötvösnek az intentióját. Tele tüdővel igyekszik elfújni a szemetet, — bár jól tudja, hogy annak egy része a saját szemébe visszarepül.

*

Elmerengek szép Nagy-Idán, —
Szörnyű bolond nép a cigány,
Lába viszket s fejet vakar,
Mindig mást tesz, mint mit akar.
Pecsenye kék, meg lány czipó,
De a patkány husa is jó, —
Glanczos anczug szive vágya,
De a rongyot le nem hányja, —
Hős is lenne — s szörnyű gyáva,
Haladna és retirálna,
Rohanna és nyugton ülne
Marakszik és egyesülne, —
Amikor meg legjobban kén
— Persze most forogok szóba én —
Azt keresni
És meglelni,
Ami őket
S pártütöket
Együtt tartaná — a drótot —
Ó neveltség,
Ime tessék:
Akkor dobják ki a tótot!

Vérhasovay albumába.

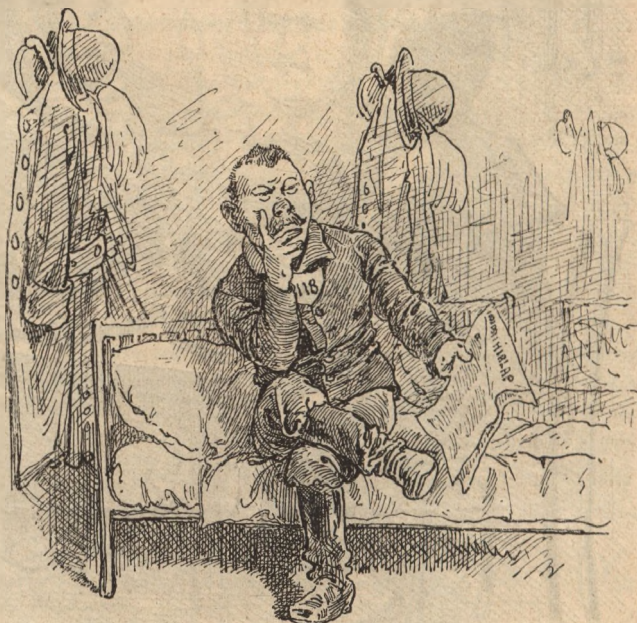
A hit: nagy kincs, de mégse félős portéka,
„Elkezelni“ bajos.

A remény: csal, — de nem sikkaszt.

A szeretet: oly adomány, melyhez joga van mindenkinék. A „szeretet adományát“ azonban zsebre rakni nem szabad.

MIHASZNA ANDRÁS

Fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Nem jól megy a világ sorja!

Eddig csak azokkal kinlódtam, akik nem vótak a dutyiba; most még azokkal is meggyül a bajom, akik mán benne vannak. De emmég nem ölég! Az egygyik benn reked a dutyiba, kelletinél tovább — hajrá, nekem gyün az czibilség. A másik elinal időnek előtte, persze megin rám másznak a nasszáju ujságiró ténsurak. Az se jó nekik, ha benn reked; az is baj, ha kieresztődik. Fene tanálja el a gusztussokat! Mer ha még azzal se tunnak beölégönnyi, hogy a helyett a rab helyett a ki megszökött, az a másik rab, aki bent felejtődött, maradt ott, — hát akkor nemcsak hogy én, de még a nasságos Thajsz feőkapitány ur ü melltsága se tud rőndet tartanyi.

Pedig ez már csak valami!

Persze, az a czibilség azt várná tüllem, hogy most azon melegibe fogjam meg azt a Szemerád nevezetü bitangot, aki megszökött. No iszen! Ne fogjam meg talán a szökő esztendőt, vagy a postaládát? Orüljön a czibilség, hogy csak a pizit bántsák, mer Bécsbe azzal mán be se érik. Mer ott még magát a rendőrt is lesegítik a lábáruul azok az anármiskák!*)

Az igaz, hogy itt is mán szörnyen garázdálkodnak a czibilek! A héten is, hogy ott istrázsálok a muzejum

*) Anarchisták?

A szerk.

körül, késő este világosságot látok a főső ablakba. Fölkötöm ott a muzejumi baktert, aki nappal pingálni is szokott, hogy mondok betörték! Hogy csönddel benyitunk,

csakugyan meg is csipem a rablóbandát. Hát amint be akarom őket késérni, kisül, hogy köztük a Pospihál, aki a kapitányuk, a mellóságos Pulszky Ferencz ur ü exellen-

ciaja, a másik veres rubáju haramia pediglen a kegyelmes Haynald érsek ur ü szentsége. Hej, de szerettem volna a föld alá bujni.

Ezeket se lehetett becsukni, a Szemerád se akar

megfogódni, a postasziványnak is még fortonfurt sőt hintünk a nyomába, — gyere ide hát te vak kódis, hadd vigyelek be! Valakit csak be köll késérni, mér mer rőndnek muszáj lönyni!

A „Pesti Napló“ szerkesztőségében.

— E heti történet. —

Gy-i P-I (beront, botját megveti s akörül forogva kiabálja:) Ugyancsak hóbotos cikket irt ma megint az a Kaas!

U-ri L-s. Nem Kaas irta azt, hanem ifj. Ábrányi Kornél.

— Más nap. —

Gy-i P-I (betoppan, botját háromszor üti bele a parketba és harsogja:) No, olyan kerge dolgot sem olvastam még, mint az ifj. Ábrányi Kornélnak a mai cikke.

U-ri L-s. Azt a cikket nem ifj. Ábrányi Kornél, hanem Kaas Ivor irta.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Csak alantjáró gondolkozás és kaján-ság hasonlíthatja össze Zolát Darwinnal. Mert a természetes fajválasztás megteremtője torony magasságában áll az »Assommoir« törköly szaga fölött, melyet azonban a színházban megnézni nagyon ajálhatom mindazoknak, akik ez irányt meg akarják utálni.

— A dráma három részre oszlik: u. m. az 1-ső, a 2-ik s a 3-ik részre.

MIDÉKI TROMBITA

A jubileumi banket Debreczenben,

vagy

A művészet lunatikusai.

(Színhely: a debreczeni vígadó díszterme. Diszes közönség mind a pódolyokban, mind az asztaloknál. Jókai és neje dörgő éljennel fogadtatnak.)

Fráter Imre. Főtiszteletű egyházkerületi közgyűlés! . . mondok: mélyentisztelt hölgyeim és uraim. Ezen »arany bika« díszterme ma egy nevezetes ünnep színhelye. Sok színész nő dicsőség-éhséggel s irigység szomjival tekinthet a magyar színművészet 50 éves királynéjának ezen jubileumára. Roma Coriolannak tölgy-, mi meg Volumniának arany koszorút fontunk homlokára. Nagyságos királyné! Vedd szívesen kegyeletünk hálaadóját.

A polgármester. Nem esalódom ha constatálom, hogy a hajdumegyei restaurationalis ebéd óta e nemes városban nem volt olyan nevezetes nap, mint e mai, mely e nemes város nemes tanácsát is, vagy — hogy Menenius szavaival éljek — »a város hasát« felrázta álomkórságából. Belsőnkül fakadt (nagyot csuklik) érzeménnyel üritem Jókaira e poharat. (A szónok mégis magába üríti.)

A püspök. Én pap vagyok, prédikálok, áldásom adom reátok. Nem választom szét azokat, akiket Isten összedott; mindkettőért emelem poharam. Az ég is velünk örül. Imé, még most is piros bele. Megleltem az okot, ne is törjék tovább e miatt fejéket a hojesik és kontik!

Jókai Mór. Ennél az ebédnél a Hatvanié sem volt hiresebb. Más idők, más ebédek! Akkor nemcsak Ugocsa non coronavit, ma meg engem is a feleségemet is megkoronázni méltóztatnak. (Ez az, amit a szónok az ő fényes szónoklatából kifejezett. A többi márványtáblába arany betűvel vésní való s azért itt ki nem alatik.)

Géresi. Bár nem vagyok szegény peres ember, mégis erős a tüdöm. Még e század elején theatrumról, actorról, scenáról, hérosi nézőjátékról, virtusról szólottak apáink, s gyulékony vászon cortina gördült fel előttök; ma már mindez másképp van. A puritanizmusnak vége, de megmaradt a dilettantizmus; a szép, virtuosus, jól memorizáló és kellemetes actiójú színésznők iránt a nagyreményű ifjuság nem kisebb lelkesedéssel viseltetik. A színház megnyitásakor ezüst — most meg aranykoszorút adtunk az ünnepelt művésznőnek. Már nincs más hátra, mint napsugárból fonnunk fejére koszorut. Tölünk az is kitelik! (A koszorút megrendeli.)

Zelizi. Ha Debreczen város monografiája szerkesztése alkalmával sejtem, hogy a színművészet királynőjének 50 éves jubileumát mi is szerencsések lesziünk megülni: egy fehér lapot hagytam volna benne e nap megörökítésére. E bankett azonban még is jobb, mint volna az a blankett. Legszebb textusa vagon pedig a Rödcrer carte blanche-jának.

Tögyitititáti. Előre is bocsánatot kérek. (Helyeslés. A szónok a plafondra mutat.) Petőfi ott, Orlai ott! Jókai itt! A triashól már csak monas maradt. A város végén, a vasut mellett, ott van az a kis ház, a hol Petőfi foga megrozsdásodott

volna, ha nem esont lett volna. (A terített asztalokon végig tekint.) Ha Petőfi mostan élne, koplalni neki se kéne! Nem is hordana már borjut se, hanem megenné pecsenyének. Mert olyan a borju, hogy eleinte ellenzéki bögést harsogtat, aztán beadja a derekát a szakácsnak, s pék elje meg!

Jókai. Sokan verték már a parókámhoz itten is, másutt is e szót, hogy király vagyok; a feleségem főkötőjéhez meg hogy királyné. Pedig mi nem vagyunk más, mint a munkában elfaradt két jó öreg. Ki venné rosz néven tölünk, ha még jól eradt egy kevés a dicsőség savából! Ugy éljen a fiatal-ság, hogy ne a királyságot, hanem az ilyen öregséget irigyelje tölünk.

A »Debreczeni Ellenőr« szerkesztője. Ha a szenatorok könnyezve mosolyogtak egykor Coriolanus győzelmének hallására, legyen szabad nekem e jubileumi ünnep sikerülte fölött nevetve sirnom! (Elérzékenyül és az abroszba törülközik.)

A »Debreczen« szerkesztője. Coriolán nem egyesülhetett Aufidiussal. Én egy párt vagyok: a debreczeni antise-mitizmus. Milyen szerencse Jókaira nézve, hogy nem antisemita. Hiszen akkor megroskadna a tökéletesség terhe alatt!

A főiskolai ifjuság képviselője. Azt mondják: de fiatal-ság bolondság. Bolondság bizony a felsőházi fiatal-ság, de nem mi, akik egy ötven éves színész előtt borulunk térdre.

(Azután csak hárman beszélnek egyszerre. Az egyes asztalok-nál csoportok keletkeznek, a cigány zene tulharsogja a lármázókat. A Jókai pár földindító éljenzés közt eltávozik. Égrepsző dörgedelem. Kéri az ebédjegyet. Nesze, itt van. „Szent hazánk! Megfizet-tünk mind mivel csak tartozánk“!)

Péter fla.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Meneláosz. El — Krétába! — **Modestinus.** Az élceze is az. — **K. L.** Az első oldal minősége jobb. Az illető számot megküldtük. — **Fmz.** Az adomák a legjavából valók. A többi között is akadt használható. — **Pompejus.** Első rendű dolgok. A kataszteri új osztályozást Tolyáss Dániel ur elejében bocsájtottuk meg méltatás végett. A bordalokról nincs tudomásunk. — **Sou.** Kész pénz gyanánt fogadtuk. — **K. S.** Köszönet az érdekes tudósításért. — **K. V. J.** Jó szándéka mögött messze marad el az elmésség. — **Nemo.** Nihil. — **M. M.** Igazi veszteségnek tek'ntetjük, hogy vagy két nappal előbb nem vettük az ügyes rajzot. Ugyanakkor egy hasonló téma már a metszőnél volt. Kérjük, hova sűrűbben. A többiben eljártunk. — **Flnr.** Arra az urra is rájő a sor. — **Krvly.** Köszönetünket a hízélgő versért. Ha itthon nem leszünk, meghagyjuk közlését a legénységnek, nehogy szerénytelenséggel vádolhassanak. Absenti non fit injuria. Az ujat igyekezünk még e számba bele nyomni. Amazt rögtön postára tetéttük. Ha hiba van, nem itt van. — **W. A.** Most is fején találta a szöveget. Köszönet azért is, hogy kevesebb port hintett levelébe a rendesnél. — **Cem.** Ugy olvassuk, hogy a Balatonban magas a vízállás, az utak meg sárosak. Mégis, honnan szedte őn azt a tenger fővényt, melyet soraira hintett? Avagy tán tavalyi? Ha az: ó, mért nem úgy olvadt el az, mint a tavalyi hó! De hát mért is teremtett az isten itatós papir-ot? B. K.-t ne háborgassuk most. A többiből közlünk. — **V. S.** Őn mondá. Jók bizony. Előbb az egész dalfűzér legyen a kezünkben. — **Zbszm.** A vers ügyes, de semmi köze a héthez. Az aforiz-mák kevésbé sikerültek. — **Fzssry Gz.** Az ígélet szép szó.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

A valódiság és hatás biztosítása mellett!

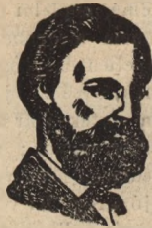
Theodo tanár

szakál-hagymája

a legjobb és leghízeltebb szer, mely az ép szakál növést idézi elő.

Számtalan férfi, még a legmagasabb állásnak is, csupán e szernek köszönik szép szakálukat. Ez a szakál növést hihetetlen gyorsasággal idézi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használata folytán a legrövidebb idő alatt szép teliszakált nyertek,

mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ára egy csomaggal 2 frt 10 kr.

T. Fürt József urnak Prágában.

A szakál-hagyma a joggal csodaszernek nevezhető. Allg négy heti használata után örömmel tapasztalom régi bújatásom teljeslését. Kérek stb. Tetschen. **Gindra Venczel, óras.**

T. Eder Ferenc urnak Brünneben.

A nekem küldött Theodo-féle szakál-hagyma igen jónak bizonyult, mit köszönettel adok önnek tudomására. Miatek, 1879. szept. 25. **Olpreda József.**

Tisztelt gyógyszerész ur!

Megvallom önnek, hogy a szakál-hagymát, mint más hasonló szer, vásárlómánc tartottam, azonban történetesen egy barátomnál ennek valódi jószágát győződtem meg, tehát kérem, küldjön nekem egy csomaggal a en kitűnő szerből. Budweis, nov. 18. **Nichur A.**

Tekintetes ur!

Örömmel értesítem önt, hogy küldött szakál-hagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használom, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakált növesztett. Ismerősöm részére kérek még két csomagot postán küldeni. Linz, 1882. jun. 25. **Tisztelettel Linhart K.**

T. Fürt József gyógyszerész urnak Prága.

Ezen szakál-hagyma valóban megérdemli a csodaszert elnevezést, mert a négy hét, mely óta azt használom, oly eredményt mutat fel, hogy biztos vagyok benne, miszerint újabb négy hét múlva régi vágyam teljesíteni fog. Kérek stb. stb. **Korn A.**

Leitmeritz.

Kapható Budapesten Török József ur gyógyszerertárában, király-utca 7. sz.; Pozsonyban Platory Felix gyógyszerertárában; Szegeden Barczay Károly gyógyszerertárában. 10

A pillanat alatti másoló

(szabadalmazott)

az egyedüli legújabb találmány irományok, rajzok, hangjegyek sat., nemkülönben az érczlapokon készült tervek, rajzok sat. nek sokszorosítására. — Mint nyomtatvány viteldij mérséklet. — Készülékek az összes hozzávalókkal együtt 8 márkától kezdve. — Átnézetek, nyomtatványpróbák ingyen és bérmentve.

Zittau

Dammann Károly.

Alólirott, egyedül valódi olcsó

beszerzési forrása

a termelő országokból egyenesen behozott

nyers kávének

4^{1/2} kiló tiszta göngyalyt tartalmazó zacskókban az összegnek postai utánvétele mellett megküldi az alább jelzett kitűnő tiszta, erőteljes, illatos, hamisítatlan fajokat. **1 kiló tiszta súlynak elvámolva, a megrendelő minden kiadásának bérmentesítése mellett ára a következők:**

Gyöngy Ceylon a legfin. kek	1.98
Gyöngy Costarica, zöld	1.76
Gyöngy Manilla, világos	1.65
Ceylon A., legfin. nagyszemű	1.70
Ceylon B., fin. zöld	1.58
Mocca, valódi arabiai	1.84
Afrikai Mocca, sárga	1.54
Menadó, legfin. aranyjáva	1.60
Cuba, a legfin. nagyszemű	1.80
Java, a legfin. zöld	1.42
Domingo, válogatott	1.40
Santos, kellemes ízű	1.34
Rio, világos nagyszemű	1.30
Bahia, jó és erőteljes	1.22
Jamaika, erős, finom	1.26

Narancsok

vagy citromok Messinából, a legfinomabb éretet a válogatott gyümölcs új szüretelés, 35-45 darab egy igen csinos 5 kilós kosárban, a fagy veszélye ellen tengeri-füvel védve, egy kosár ára elvámolva, mindennemű kiadások bérmentesítése mellett 1 frt 90 kr.

Három kosárnak egyszerre egy czim alatt s az összegnek bérmentes beküldése mellett megrendelésénél kosárankint 14 kral olcsóbb. 17

MAITI R., Triest.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferenciek-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál kapható:

MADÁCH IMRE
összes művei.

Kiadta: **GYULAI PÁL.**

A költő arcképével.

Három erős kötet.

Ára füze 7 frt 50 kr.

Diszes angolbászokhözben aranybetűszéssel 10 frt.

HÜZERTÁNCZ-JELVÉNYEK és COTILLON-FIGURÁK

POSNER KÁROLY LAJOS NÁL

BUDAPEST, Erzsébet tér 7.

Az elhunytokról

örök emlékül kiváltképen alkalmas!

A legcélzesebb ajándékok. Csak 3 frt. Arcképek életnagyságban.

Minden tetszés szerinti fénykép be- küldése után a legfinomabb fekete kréta- rajz kivételben, életnagyságban, a meg- szólamlásig, hű hasonlatban készít- tetnek el. Ára csak 3 frt. — Előfizet- tésakor. A fénykép serteletlen marad. Olajfestményül arcképek (vászorra fest- ve) nagyság és kivitel szerint a legújantóább árak mellett.

BODASCHER SIEGFRIED

legelső tulajdondíjazott bécsi arckép-festészeti műterem. Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 6.

TÁNCZOS REZSŐ

Budapest, sugár-ut 28. sz.

ajánlja m. kir. kiz. szab. tüzmentes

pénzszekrényeit.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles köszönő iratok folytán ezen legőregobb és legelismertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legdöbbenet tapasztalatokkal párosulva, értékesítetnek, a legmelegebben ajánlható.

DR. LEITNER

40 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 13. sz., titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetlenséget, stric- turákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és borbajokat, rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyó- gyít anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel- naponként d. u. 2-5-ig és este 7-10 óráig.

GUMMI és HALHÓLYAG

valódi párisi, (az ártaimatlanáért kezeség vállaltatik) nagyban és kicsinyben, tucattja 60 kr., 1, 2, 3, 4 frt. Női különlegesség (Safety Sponges), tucattja 2-3 frt, megküldi titoktartás mellett az összeg beküldése vagy utánvétele mellett

Feitel Lipót, Bécs, Kärtnerstrasse 63

KÁROLYI GYÖRGEY
papirkereskedésében.
BUDAPEST, DOROTTYA-UTCA.

Suspensoriumok

gyaloglók, lovaglók számára, nélkülözhetetlen minden tornász és kerékpáro- zónak, mindenféle szerkesztett darabja 80 kr és 1 frt. A legfinomabb párizai különlegesség, tucattja 1, 2, 3, 4, 5 és 6 frt. A legfinomabb párizai biztonsági szivacsok tucattja 2, 3 és 4 frt. Továbbá mindenféle más egyéb különlegesség az összeg beküldése vagy utánvétele mellett.

REIF J. különlegességek raktára,
Bécs, IV., Margarethenstrasse 7.